Ч. 180. Субота 24 (11) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Реорґанізация ґен. штабу. — Конґрес Хорватів. — З'їзд на Земерінґу. — Клемансо і кор. Едвард. — Борба против ватаг в Македониї. — Поди в Марокку.

Як доносять з Праги, буде ческий соійм скликаний на день 12 вересня с. р. — З Тішина доносять, що на конференциї социяльно-демократичної партиї, яка там сими днями відбула ся, постановлено, щоби посол до Ради державної Реґер зложив свій мандат. На єго місце мав би бути вибраним із Шлеска давнійший посол Дашиньский, котрий при послідних виборах перепав.

Після віденьских ґазет санкціонував вже Є. В. Цісар **реорґанізацию ґенерального штабу**; оголошенє дотичного закона послідує рівночасно з оголошенєм і инших войскових реформ, які тепер лагодять ся. Реорґанізация ґенерильного штабу основує ся головно на **реорґанізациї военної школи**, до котрої міг доси подавати ся кождий офіцир з полку, котрий чув ся в силі, що дасть собі ради зі студиями. Тепер будуть покликувати до тої школи значно менше число.

В Загребі відбув ся вчера конґрес хорватскої партиї права при участи звиш 250 делеґатів з цілої Хорватиї. Прибули також три словіньскі посли до Ради державної. Конґрес відкрив пос. Тустан, а відтак промавляв словіньский посол до Ради державної Грибар. Ухвалено відтак резолюцию, в котрій сказано, що партия не має нічого против угоди з Угорщиною опертої на справедливости. Резолюция в справі войсковій єсть майже згідна з резолюциєю, яку ухвалила мадярска партия независимости.

На пополудневім засіданю конґресу викликав велике одушевленє словіньский посол до Ради державної Бенкович, котрий сказав, що Словінці бажають, щоби Загреб став ся духовою і культурною столицею Хорватів і Словінців. Бесідника взяли за то на руки та обносили по сали. По промові кількох референтів конґрес закрито а відтак відбув ся комерс. Говорять однак, що згоду в партиї можна було лиш назверх і то з трудом удержати, підчас коли в екзекутивнім комітеті показав ся значний роздор і прийшло було до строї перепалки.

Італіяньский міністер справ заграничних приїхав до Земерінґа самоїздом на кілька мінут перед пятою в супроводі італіяньского амбасадора кн. Аварни і амбасадора Віолятті'го. На терасі перед готелем „Бангане“ зібрала ся була численна публика і звітники італіяньских та австрийских часописий. При вході до готелю повитав єго австрийский міністер справ заграничних бар. Еренталь. З готелю пішов Тіттоні до віллі Геллянер і зложив візиту бар. Еренталеви.

Нині поїдуть міністри самоїздом до замку Штельцгоф коло Найнкірхен, що належить до австро-угорского амбасадора при Квіриналі, Лютцова, і тут відбуде ся сніданє на 16 осіб, на котре запрошено знатнійших Італіянців перебуваючих на Земерінґу. Вечером видає кн. Монтенуово обід на 18 осіб в готели „Бангане“. Завтра поїдуть міністри до Ішль а в неділю буде Тіттоні на авдиенциї у Є. Вел. Цісаря. В понеділок дня 26 с. м. від'їде Тіттоні в свояси.

Французский президент міністрів Клемансо, котрий перебуває на курациї в Карльсбаді, скористав з приїзду анґлійского короля Едварда до Марієнбаду і поїхав туди самоїздом минувшої середи та був на авдиенциї у короля. Король запросив відтак п. Клемансо на сніданє а по сніданю конферував з ним сам на сам через пів години. Клемансо був вельми урадований принятем у короля а коли опісля вийшов і ждав на свій самоїзд в готели сказав дословно: „Розмова з королем вела ся насамперед що до загального положеня а відтак перейшла головно на **марокканьску спра**

Хованка.

Подія, на котрій основує ся слідуюче оповіданє, мала дійстно стати ся. Однак горла свого ми би за то не дали, хоч не дали би й тоді, як би кріпко були переконані о правді того, бо така вже людска натура, щоч би хтось і розпинав ся за правду, то все-таки знайшлись би зараз такі, котри би не повірили.

Місцем, де стала ся отся історія, єсть замок в північній Франциї, старий замок, котрого основателі панували колись в тамошних сторонах мов би малі королі і кождого, котрий лиш важив ся нарікати на благочестний патріярхальний поділ людий на дерунів і дертих, саджали зараз в грубу круглю зі стіжковатим дахом тюрму, помальовану в чорні і жовто-сірі паси. Мимо того закріпощена череда бунтувала ся часами і пускала своїм володітелям червоного когута на дах та рубала стіни зненавидженої кріпости доти, доки аж властителі не повернули з войсковою силою і не повивішували їх. Лиш крило зі старою вежею перебуло добрі і злі часи; прочу часть замку перебудив якийсь ясний пан за часів Людвика XVI. на розкішний замок з високими, веселими вікнами і марморовими русалками на широких терасах.

Перед кількома десятками літ зібрали ся були в сім замку одного осінного дня численні гості, бо на другий день мало там відбути ся весілє доньки властителя того замку. Молодіж забавляла ся на мураві в парку грою в підбиваного мяча; холодний осінний вітер помалював був дамам їх носики на червоно і зробив їх очи такі ясні та блискучі як той кусник синього неба, що визирав тут і там зпоза летучих хмар. Але понад вечер звіяла ся буря, вихор прошибаючим голосом свистав довкола вежі, розгойдував вершки дерев і здоймав жовте листє високо у воздух. Отже граючі повтікали до старших гостий в сьвітлици, де в печи палахкотів веселий огонь мов би на глум вітрови, що гудів в комині. Коло коминка сидів сивий маркіз, пан замку. З вдоволеним усьміхом розглядав ся він по молодих людях, котрі ще зачервонілі від гри і гуторячи впали були мов стадо готових до відлету шпаків і внесли з собою до комнати сьвіжий запах осінного листя. Увійшов слуга, щоби засьвітити сьвічки, але молодіж зачала тому противити ся.

— Любий пане маркізе, позвольте нам ще посидіти трохи в сумерку — відозвала ся одна з дружок, дівчина з темним волосєм і хитрими очима. Романтичний сумерк ліпше годить ся до вашого середновічного замку, як ясне сьвітло сьвічок. Послухайте, як вітер бє в шиби, мов би хотів розповісти якусь стару історию. Але ми єго бесіди не розуміємо. Просимо, просимо, зробіть нам ту ласку і розкажіть нам яку історию! Тепер якраз пора на то. Тут мусіла стати ся неодна пригода.

— На примір історию панни Рабастен! — докинув якийсь панок з сусідства.

Маркіз підняв руки з легким рухом відмови і сказав: Коли як коли а нині то вже найменше не надає ся тота історія.

— Але она така страшно красна, — оправдував ся сусід і викликав тим ще лиш більшу цікавість. Хорошенькі малі ручки підняли ся благаючи до маркіза, котрий впрочім ще й гордив ся тим, що уміє красно розповідати.

— Ну добре, — сказав він. — Бажанє моїх гостий єсть мені приказом, але скидаю з себе всяку одвічальність, коли нашим молодим дамам сеї ночи щось страшного приснить ся.

„Сто літ тому назад мешкала в сім замку родина Рабастенів, котра в простій лінії вимерла а котрої найблизшими свояками і спадкоємцями були мої предки. Панна Рабастен була заручена і як нині, вечером перед весілєм, в дівич вечер, богато любих приятелів з'їхало ся на замок в гостину. Як і нині була на дворі буря з дощем, але молодіж не могла всидіти і постановила бавити ся хованки. Замок як би й на то був збудований. Особливо єго стара часть; там ідуть на перехрест тісні коритарі, піднимають ся вузкі круті сходи і то ще там де би їх найменше можна сподівати ся; на поді була зложена стара домашна знадоба, стояли величезні шафи, з котрих твердого дубового дерева можна би нині й кілька шаф зробити. Молода належала до найвеселійших; в своїй білій сукни бігла по переду всіх а єї дзвінкий сьміх чути було на всіх коритарях, де він викликував відгомін. Сьміхи і загнівані голоси означали місце, де шукаючі знайшли когось з тих, що ховав ся. За хвильку знайшли всіх лиш молодої не було. Розуміє ся, що она знала великий будинок найліпше і уміла вишукати найтемнійшу крівку.

ву; мир есть забезпечений". — Клемансо вернув відтак назад до Карльсбаду, звідки мав вчера виїхати до Монахова, де перебуде два дні. По его приїздї до Парижа буде виданий комунікат о его розмові з анґлійским королем.

„Polit. Korr." доносить: Борба против ватаг в Македонії буде тепер острійше вести ся як давнійше. Консулярні звіти з македоньскої провінциї згадують з похвалою про ревну і успішну діяльність турецкого войска против ворохобних дружин всіляких народностий. Звіт, надісланий екуменьскому патріярхови від грецкої митрополиї в Касториї, монастирского вілаєта, констатує, що внаслідок енерґії, яку войско розвинуло супротив ватаг, настав спокій в цїлім монастирскім окрузї. Підозріне, висказуване давнійше в деяких кругах, що власти в згаданих вілаєтах глядять крізь пальцї на грецкі ватаги, показало ся в виду безпощадної строгости, з якою войско виступає против всіх неспокійних елементів без ріжницї, зовсім неоправдане. Порта видала в послідних днях приказ маючий на цїли цїлковите очищене Македонії з ворохобних елементів.

Енерґія турецкого правительства проявляє ся також в особливо строгім стереженю границї від сторони Грециї а також і македоньского побережа. Вздовж македоньского побережа, почавши від Аґіос Теодорус і Літохоріон заведено постійну службу патрульну, щоби непустити на беріг грецких ватаг, котрі доси надпливали потайком морем. В тій самій цїли вислано також кілька відділів кавалериї до Плятамони.

Один визначний чинний дипльомат, котрий оногди задержував ся в переїздї у Відни, висказав ся — як доносить „N. W. Tagbl." — о марокканьскій справі як слїдує: Хоч могло би здавати ся, що проголошене в Марокку нового султана нарушує основи договору в Альґезірас, то все-таки можна на певно держати ся того, що Німеччина не буде мішати ся і що заведене спокою в Марокку буде полишене Франциї і Ішпанії. З'їзди у Вільгельмсгиге і в Ішлю заперечують однозгідне поступоване держав у всіх біжучих справах, хоч що до того не прийшло на тих з'їздах до ніякої певної угоди.

З Касаблянки доносять, що сильний відділ арабскої кавалериї окружив француські позициї коло міста мимо огню з пушок корабельних. Французи вислали против Арабів малий відділ, перед котрим атакуючі уступили. Небавком Араби поновили атак, але уступили перед огнем артилериї. По хвили кинули ся знову на Французів і мимо карабінового огню підійшли до них майже на 360 метрів але мусїли знов уступити. Інший відділ Марокканців виконав атак від всходу.

Новинки.

Львів, дня 23-го серпня 1907.

— **Нові уряди почтові.** З днем 1 вересня увійдуть в житє нові уряди почтові: 1) на двірци зелїзничім в Ясеници замковій, турчаньского повіта зі звичайним кругом дїланя: до сего уряду будуть належати: громада і двір Ясениця замкова та громада і двори Волосянка мала і Волосянка велика; 2) в Людвиківцї, долиньского повіта зі звичайним кругом дїланя: до сего уряду будуть належати: громада і двір Людвиківка та громади і двори Сенечів і Вичків.

— **З львівскої аепархії.** Презенти на парохії дістали оо.: Ник. Гошовский на Фалиш, Петро Гарух на Незнаїв і Гнат Слободян на Вишиска. — Завідателями поставлені оо.: Ник. Прокопович в Коростовичах і Юл. Фацкевич в Ліщині. — В духовній семинариї у Львові іменовані: о. Василь Лациняк віцеректором, а о. др. Дим. Яремко префектом. — На конкурс з реченцем до 30 вересня с. р. розписані парохії: Ляховичі і Ліщин. — Реколекциї для духовеньства відбудуть ся в днях 11, 12, 13 і 14 вересня с. р. в духовній семинариї у Львові. Хто хоче взяти участь в тих реколекциях, зволить присилати свою заяву на руки о. Вас. Лиска, катехита, ул. Кльоновича ч. 8 у Львові. Удержане буде виносити 8 К за цїлий час.

— **Богоміле на „Ясну гору" до Гошова.** Подібно як в минувших роках і сего року приготовляє ся богоміле в честь Пресьвятої Богородицї на „Ясну гору" до Гошова. Люди так зі Львова, як і з околиці бажаючі взяти участь в сім сьв. богомілю, зволять зголоситись до оо. Василиян у Львові ул. Жовківска ч. 36. По службі Божій в суботу дня 24 серпня вийдуть богомольцї около год. 6 в походї процесийнім на головний дворець, звідки о год. 8·20 від'їдуть осібним поїздом до Болехова, послїдної станциї перед Гошовом. По дорозї поїзд задержить ся на станциях Пустомити-Щирець (станция), Николаїв-Дороговиже, де прилучать ся богомольцї з провінциї. Поворот богоміля з Гошова є назначений на недїлю пополудни — з Болехова о год. 4·25. У Львові стануть путники на годину 7·50 вечером.

— **Важне для хлїборобів** покликаних на маневри. Повітові команди доповняючі повідомили громади, що на основі рескрипту корпусної команди ч. 11 у Львові з 6 серпня, резервісти-хлїбороби, покликані до войскових вправ могуть бути ще при зголошеню в доповняючій командї увільнені від вправ, если предложать потверджене від війта, що для покінченя спізнених в сім роцї жнив є конечно дома потрібні. Громадским зверхностям поручено видавати такі сьвідоцтва по ствердженю дїйстної потреби.

— **Порядний готель.** П. Іван Лїсовский приїхавши до Львова примістив ся в готели „під Тиґрисом". Коли пробудив ся вчера рано не знайшов вже коло себе анї своїх черевиків анї срібного годинника. Видко якийсь хитрий „тиґрис" входив годинник, а щоби п. Лїсовский не так борзо міг пустити ся за ним в погоню, забрав ему ще й черевики.

† **Померли:** О. Михайло Фолис, радник перемиской консисториї і парох в Розджалові, упокоїв ся дня 20 с. м. в 73 р. житя. — Ярослав Коритовский, купець і директор кредитового товариства в Калуши, звістний загально народний труженник помер дня 17 с.м. в 53-ім роцї житя. — Ангеля Роздільска, вдовиця по бл. п. крилошанинї і пароху в Сокали померла дня 18 серпня в Ниску в 81-ім роцї житя.

— **Велика крадїж в музею.** В ночи на 20 с. м. добув ся якийсь злодїй до мінеральоґічно ґеольоґічного музея в Дрезднї і вкрав звідтам 33 неоправлених диямантів всілякої величини, 8 груд щирого золота, та богато дорогоцїнних каменїв іменно же сафіри і смараґди, плятину, іридиюм і іридосміюм. Диямантів було 33 штук, природних кришталів величини від головки від шпилки до великого гороха. Металь іридиюм есть то дуже рідкий ме-

---

„Серед великої радости сполучила ся вся молодїж еї шукати. Панове штуркали головами об бальки на подї, що аж порох сипав ся і лазили по скринях та куфрах на подї і заглядали в кождий кутик; дами не лякали ся анї пороху анї паутиня, коли відсланяли занавіси малих ниж та отвирали шафи, котрі скрипіли і тріщали, нїби жалували ся на то, що їм не дають спокою. Та все надармо. Задиханий, з розчухраним волосєм і забіленим від мурів одїнем вертав один грач за другим до сальону, де его другі витали глумливо. Наконець зібрало ся було знову разом цїле товариство і серед сьміху згадували, де би молода могла сховати ся.

„Нараз всї замовкли і нїхто не міг би був сказати, длячого. А на дворі вихор свистав і завивав та нїби стогнав якось страшно. В коминку тріщав огонь, що аж лячно ставало. Хоч двері були позамикані, то по сьвітлици повіяло якимсь холодним воздухом. — То вже таки трохи за довго тої забави — відозвала ся наконець матїр молодої нїби жартом, але по еї голосї видко було, що она вже трохи занепокоїла ся — підемо тепер всї шукати тої збиточницї, а горе їй, коли еї знайдемо!

І знов зашуміли шовкові сукнї по коритарях і сходах. Кликали молоду по імени, зразу ще весело, відтак гнївливо а наконець таки зі щораз більшою обавою. Батько іногдї пристанув в ходї і приказував голосно докоряючими словами своїй донцї, щоби не робила таких пустих жартів і вилїзла раз зі своєї криївки. Але донька не слухала. Не що иншого лиш мусїла зімлїти, може внаслідок нечистого воздуха в якійсь тісній комірчинї. А може десь упала із стрімких сходів або щось собі зробила. Тепер зачали шукати дальше але вже не для забави, лиш після пляну, поважно і мовчаливо.

Перешукано знов всї комірки, поотвирано всї шафи, постягано на бік всї споловілі занавіси, повідсувано тяжкі скринї. Перешукано зі сьвічкою навіть пивници та комори і комнати для челяди. Заглядано поза бочки з вином в пивници і лажено навіть до тих несамовитих старих темниць, де лиш бігали щури по змерзлїній соломі і де висїли на стїнах заржавілі ланцухи. При помочи смолоскипів шукали довкола замку і дивили ся чи молода не випала де крізь вікно; слуги перешукали корчі в городї. Ще о півночи видїли люди із села, що на ту чутку були позбігали ся, як якісь неспокійні сьвітла сували ся по всїх місцях замку. З розфалатаною одежию, з подертими до крови руками та з повбиваними за нїгтї скалками ходив молодий блудом з одної комнати до другої та шукав там вже по десятий раз.

— Бідний чоловічиско! — перебив якийсь молодий мужчина оповідачеви. — А тимчасом молода сидїла зовсім здорова в повозї побіч того милого, що еї викрав!

Маркіз подивив ся з докором на того, що ему перебив і ослабив враженє его оповіданя на панночки, котрі так его слухали, що аж очи вибалушили, а відтак розповідав дальше:

„Розуміє ся, що в сьвітлици, де гостї сидїли зажурені і безрадні, дали ся почути всїлякі здогади. Більша часть з них сяк і так думала. Але до обави о пропавшу прилучала ся гнївлива хоч і потїшаюча гадка, що молода все-таки може лиш зажартувала собі з цїлого товариства. Зачали також щось шептати про тайну втечу. Коли батько молодого натякнув ему на таку можливість, нещасливий лиш завернув люто очима, сягнув рукою в той бік з котрого звичайно носив шпаду, але нараз спамятав ся, що стоїть перед своїм батьком і розплакавшись, кинув ся ему на шию. То не може бути, щоби его наречена, така добра як сам ангел, допустила ся такого вчинку; нїчо иншого лиш мусїло їй приключити ся якесь нещастє. На другий день, коли мало відбути ся весїлє, закликали мулярів і теслїв та перешукали цїлий замок. Все надармо. Дім радости перемінив ся в дім смутку і жалю. Пригадали собі зараз старі казки про мстячих духів тих нещасливих, що колись невинно були замкнені в тюрмі а котрих там відтак задушили; говорили, що на замку показувала ся іногдї якась панї цїла біло убрана, а якийсь старий слуга присягав ся на чім сьвіт стоїть, що він по тім нещастю чув серед тихої ночи, як заводили якісь духи.

В часах революцийних була родина Рабастенів змушена покинути замок своїх предків; его відтак знову одного разу ограблено, почавши від шпихліря аж до пивницї. Отся сьвітлиця служила за стайню а відділ обдертих революцийних вояків порубав дорогу знадобу і нарив собі юшку нею. Послїдний з роду помер в Анґлії. Замок перейшов на мого прадїда. Він лишив его довгий час запустїлим, аж пізнїйше богато в нім повалив і перебудував. Істория панни Рабастен, про котру колись свахи не могли досить понарозповідати ся, забула ся поволи.

— Та й нїколи не відкрили слїду молодої? — спитав якийсь із слухачів.

— Нїколи — відповів маркіз — загадка лишила ся й до нинїшного дня невідгадана.

(Конець буде).

таль подібний до платини. Краска єго єсть біла ніби як срібло або цина. Оно ще дорожше як платина. Іридосміюм єсть то мішанина металів осміюм і іридиюм, котрі належать до т. зв. первотворив. Сторожі музея зачули, що в музею хтось порає ся, але коли увійшли, злодій з великим переполохом пустив ся втікати; мав однак ще час забрати згадані дорогоцінности, хоч полишив свій соломянний капелюх. Припускають загально, що то був якийсь злодій з Берлина, котрий мав здаєсь спільників та що то була тота сама шайка, котра й в Берлині добувала ся до музеїв.

— **Нова економічна інституция** „Товариство господарско-промислове Руска Каса" заснувало ся в Борини пов. турчаньского. Гарний розвиток тутешної спілки Райфайзена, яка від червня 1900 р. до нині викавує дуже поважні цифри (уділів 2740 К, ощадностий 34.225·81 К, позичок 41.854·93 К, обороту 104.792·40 К) спонукав підписаного до заснованя другого подібного товариства, опертого на статуті краєвого Союза ревізийного „Руский Народний Дім", з ширшим закроєм, бо обнимаючого цілий округ судовий бориньский, той бідний, темний кут гірский. Селянин зазичує ся головно на спілку худобячу, або на відданє свого ґрунту в застав аж до сплати довгу. Одно і друге, се єго руїна! Хтож має гроші той бідному не позичить з боязни, чи зможе від него відобрати. А ту гроші лежать марно. Отже з конечности зичить такому, котрий до відданя справді ретельний і якнись процент дасть, дарма — що його капіталу ужиє на зруйнованє єгож сусіда, кревного чи приятеля. Супротив того як раз потрібна тут інституция, котра би лежачі марно капітали зібрала у себе і їх для ратальної сплати розвичила та бідних від лихвярских спілок викупила. В тій ціли звязали ся поважні а до праці охочі патриоти: Оо. Ал. Хтей з Беньової і З. Пісецкий з Яблонова, нотар п. Анд. Данилович, адвокати под. Липиньский і О. Волощак з Борині, п. Із. Пасічиньский з Задільска і Ник. Шайдаїцкий з Височка ниж., п. І. Муляр, Др. Мотринець з Борині і Мик. Пруц із Завадки в товариство під згаданою фірмою, котра вже і зареєстрована до ч. фірм. 3227 з дня 12 серпня с. р., та єго успіх складають в руки всїх доокресних отців духовних і приятелїв народу, котрих о поперте моральне і матеріяльне в хосен нашого народу сим упрашають. — О. Г. Мороз, управитель, Андрей Данилович, голова ради надзираючої.

Дрібні вісти. Ц. к. Намістництво позволило п. Осипови Фурла, укінченому богослови змінити назвиско на Маринович. — Кустошем бібліотеки Оссолїньских іменований др. Бронислав Чарнік. — Служниці Марії Зубик вкрав хтось з кухнї почтову книжочку каси ощадности на 300 кор. — Сіма Блімівна, 13 літна донька купця Генoха Крамера, при ул. Пільникарскій ч. 12. щезла без слїду. — В Сан Франціско вибухла чума; оногди померло там четверо людий від чуми. — П. Ядвига Гайдукевич згубила вчера на головнім двірци золоту обручку, чорно емальовану з брилянтом, вартости 200 кор. — Купець Нафталї Подгорцер зложив вчера на поліциї золоту обручку, котру знайшов в Американьскім готели.

Лютий радник міста. З Черновець доносять: Дня 20 с. м. по полудни вертав селянин Григорий Боярчук з Мамаївців з Черновець до дому. На ул. Мостовій сполошив ся єго кінь від над'їзджаючого електричного трамваю і скалїчив дишлем коня, вертаючого з купелї з Прута торговельника безрог і радника міста, Бориславского. Розлючений Бориславский скочив із своєї брички і вдарив зелїзною палицею Боярчука з такою силою по голові, що той впав непритомний на землю. Поготівля ратункова відставила Боярчука до шпиталю і єсть лиш мала надія удержати єго при житю.

Господарство, промисл і торговля.

— **Сегорічні жнива** в Долитавщинї були загально середні а для рільників зі взгляду на зимкове високу цїну збіжа випали незле. Збірка пшеницї і жита у всхідній Галичинї випала дуже слабо. На Угорщинї, котра звичайно своїм збіжем покривала потреби Долитавщини, настав сего року неурожай. На угорских торгах головно же в Будапештї подаж пшеницї мимо високої цїни єсть дуже мала. На віденьскім торзї цїна пшеницї зачинає спадати а за то підносить ся цїна жита, позаяк купують єго у великій скількости головно для Галичини і Шлеска. В ячмени трансакция доси не велика.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: „Gazeta Lwowska" оголошує в числї з 14 серпня с. р. розписанє: 1) достави сукна, вовняних материй, полотна, бавовняних материй і додатків потрібних на уніформи для підурядників і слуг в округах ц. к. дирекций зелїзниць державних в Кракові, Львові, Станиславові і ц. к. управі руху в Чернівцях, а також 2) конфекциї уніформової і достави виробів кушнїрских на лїта 1908 і 1909. — Дотичні оферти виставлені на приписаних друках треба подавати найпізнїйше до дня 10 вересня с. р. 12 год. в полудне до ц. к. дирекциї зелїзниць державних у Львові. Близші услівя тої достави подані суть в „Ґазеті Львівскій", а можна також їх переглянути в відділї другім для справ правничо-адміністрацийних ц. к. дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Телєграми.

Відень 23 серпня. „Polit. Korr." поміщує довшу допись із Семерінґа, котра підносить майже історичне значінє року 1907 для межинародного положеня, котре характеризує загальна гармонія яко вираз бажаня всесьвітного мира. З'їзди монархів і міністрів суть проявом того порозуміня.

Семерінґ 23 серпня. Вчерашний обід у пп. Еренталів відбув ся серед загального оживленя. Тоастів не виголошувано. Тіттоні з кн. Аварна вернули аж о півночи до готелю.

Париж 23 серпня. „Matin" доносить, що французке міністерство війни висилає до Касаблянки войсковий відділ воздухоплавний з бальонами.

Париж 23 серпня. До „Journal" доносять з Тульону, що кружляк „Лялянд" і контрторпедовець „Дард" одержали приказ відплисти до Марокка.

Петербург 23 серпня. Рада міста виасиґнувала готівку 50.000 рублів на поборюванє холери. В Нижнім Новгороді виасиґнувала рада громадска 6000 рублів.

Надь Каролї 23 серпня. Член партиї независимости, Беля Пап, вибраний послом на сойм значною більшостию против Альберта Сабо з партиї людової.

Касаблянка 23 серпня. В борбі 21 с. м. мали Французи 12 ранених, в тім числї й 1 капітан.

Катеринослав 23 серпня. Зловлено всїх участників убийства інжиніра Шарігіна убитого 1 червня у вознесеньских копальнях і віддано їх военному судови.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).